

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.234/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Fodor Tímea ügyvéd) által képviselt felperes (felperes címe1.) felperesnek – a Dr. Tóth M. Gábor Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe1, ügyintéző: dr. Tóth M. Gábor ügyvéd) által képviselt alperes. (alperes címe1.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2021. január 14. napján kelt 62.P.21.087/2020/18. számú ítélete ellen az alperes 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja

Köteles az alperes a felperesnek 15 napon belül megfizetni 6.000 (Hatezer) Ft áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény 4. § (1) bekezdése alapján a Kormány a kiemelt állami turisztikai beruházások, valamint az egyéb kiemelt turisztikai jelentőségű állami ingatlanon történő fejlesztés megvalósítása, valamint az egyéb kiemelt turisztikai jelentőségű állami ingatlan, vagyonelem, illetve a kiemelt állami turisztikai beruházások során létrejött létesítmény üzemeltetése, fenntartása és hasznosítása céljából a Kormány 100%-ban állami tulajdonban álló nonprofit gazdasági társaságok létesítését rendelte el. Ezen feladatokat az alperes vagy a tulajdonosi joggyakorlása alatt, 100%-ban állami tulajdonban álló, egyéb gazdasági társaságok is elláthatják, ilyen a cég1 Zrt. Az alperes, mint turisztikai ügynökség a turizmussal kapcsolatos állami feladatokat közfeladatként látja el.

[2] A felperes 2020. február 29-i keltezéssel 2020. március 1-jén e-mail útján közérdekű adat megismerése iránti kérelemmel fordult alpereshez. Kérte, hogy adja ki részére a alperes. által közvetlenül, továbbá a cég1 Zrt. által kötött szponzorálási, támogatási, adományozási szerződéseket 2015. január 01. naptól kezdődően a kérelem keltének napjáig, valamennyi melléklettel, esetleges módosításokkal együtt. Kérte továbbá a pályázat kiírása nélkül megvalósult támogatások vonatkozásában a döntési mechanizmusra vonatkozó adatokat, azt, hogy a támogatott személyek milyen módon jelezték támogatás iránti igényüket, ezekről milyen eljárásrendben, milyen szempontrendszer és jogszabályi hely alapján döntött mely szerv, illetve mely személyek.

[3] Az alperes 2020. március 16-án megküldött válaszlevelében az adatigénylés pontosítására hívta fel a felperest akként, hogy jelölje meg, milyen kritériumok fennállása esetén tekinti a támogatásokat megvalósultnak. A felperes 2020. március 30-án közölte, hogy megvalósultnak azon támogatásokat tekinti, amelyek esetében határozat, döntés született a támogatás odaítéléséről, függetlenül attól, hogy a támogatás a jelen kérelem keltének napjáig ténylegesen kiutalásra, kifizetésre került-e vagy sem, szerződés az alapján aláírásra került-e vagy sem. Az alperes ezt követően 2020. április 14. napján e-mailben közölte, hogy a határidőt meghosszabbította, azonban a kérelemnek nem tett eleget.

[4] A felperes 2020. április 12-én keresetlevelet terjesztett elő, a pert megelőző kérelemmel azonosan kérve a közérdekű adatok kiadását, azzal az eltéréssel, hogy 2015. január 01. naptól kezdődően nem 2020. február 29. napjáig, hanem 2020. március 01. napjáig kérte kiadni a szponzorálási, támogatási, adományozási szerződéseket.

[5] Az alperes elsődlegesen az eljárás megszüntetését kérte arra alapítottn, hogy a felperes elmulasztotta a pert megelőző eljárást, mivel az alperes az adatigénylés teljesítésére nyitva álló határidőt 2020. április 14. napján 15 nappal meghosszabbította, így a teljesítésre nyitva álló határidő csak 2020. április 29. napján járt volna le, de a felperes ezt megelőzően nyújtotta be a keresetlevelet.

[6] Másodlagosan az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a közérdekű adatok kiadása iránti követelés időelőttinek minősül, valamint az igényelt adatok nem közérdekű adatok, továbbá a kiadni kért adatkör személyes adatokat is tartalmaz. Kifejtette azt is, hogy a felperes szerződések kiadását nem kérheti, legfeljebb azok adattartalmát lett volna jogosult megismerni. Védekezett azzal is, hogy a szerződések kiadása tételes ellenőrzésre vonatkozó adatok megismerését eredményezné, továbbá a felperes eljárása nem felel meg a rendeltetésszerű joggyakorlásnak, mivel a teljesítés ellehetetlenítené az alperes megfelelő működését. Végül azzal érvelt, hogy a kereseti kérelem nem egyezik meg az adatigényléssel, mert más időszakra vonatkozó adatok, eltérő adatkör kiadására kéri kötelezni az alperest. A per során úgy nyilatkozott, hogy a cég1 Zrt. által megkötött egyedi támogatási szerződések (támogatói okiratok) vonatkozásában adatkezelőnek minősül, továbbá

nem tartotta fenn azt a védekezését, hogy az adatigénylés teljesítése a munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével járna.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperesnek elektronikus úton az e-mail címl e-mail címre a alperes. által közvetlenül, továbbá a cég1 Zrt. által kötött szponzorálási, támogatási, adományozási szerződéseket 2015. január 01. naptól kezdődően 2020. február 29. napjáig, valamennyi melléklettel, esetleges módosításokkal együtt, továbbá a pályázat kiírása nélkül megvalósult támogatások vonatkozásában a döntési mechanizmusra vonatkozó adatokat, azt, hogy a támogatott személyek milyen módon jelezték támogatás iránti igényüket, ezekről milyen eljárásrendben, milyen szempontrendszer és jogszabályi hely alapján döntött mely szerv, illetve mely személyek. Kötelezte az alperest a felperes javára 50.000 forint áfával növelt perköltség megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[8] Határozatát az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdésére, VI. cikk (3) bekezdésére, 39. cikk (2) bekezdésére, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. pontjára, 26. § (1) bekezdésére, 28. § (1) és (3) bekezdésére, 29. § (1)-(2) bekezdésére, 30. § (3) és (7) bekezdésére, 31. § (1)-(3) bekezdésére, a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény 4. § (1) bekezdés a) és b) pontjára, (1a) bekezdésére, valamint a alperes Zártkörűen Működő részvénytársaság turizmussal és vendéglátással kapcsolatos egyes feladatainak meghatározásáról szóló 61/2017. (III. 20.) Korm. rendelet 1. és 2. §-aira, továbbá az 5. § (1) bekezdés 3. pontjára alapította.

[9] Az eljárás megszüntetése tárgyában előadott alperesi alaki védekezés érveit a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem találta helytállónak, mert álláspontja szerint a felperes a perindítást megelőzően lefolytatta az Infotv. 28. §-a szerinti előzetes eljárást. Az Infotv. 29. § (1) bekezdése és a 28. § (3) bekezdése együttes értelmezése mellett rámutatott, hogy az adatigénylés pontosításának a lehetősége nem eredményezi az eljárás újrakezdését és a kérelem teljesítésére biztosított határidő ismételt megnyíltát sem. A 2020. március 1-i adatigénylést az alperes 2020. március 16-án pontosította, amire a felperes 2020. március 30-án válaszolt; s mivel az alperes ezt követően sem adta ki az adatokat, 2020. április 12-én terjesztette elő keresetlevelét. Az alperesnek nem volt arra lehetősége 2020. április 14-én, hogy a határidőt 15 nappal meghosszabbítsa, hiszen az Infotv. 29. § (2) bekezdése alapján a határidő csak egy alkalommal hosszabbítható meg 15 nappal. A felperes tehát a perindítás előtt lefolytatta az előzetes eljárást és a jogszabályban szereplő 30 napos határidőn belül fordult a bírósághoz.

[10] Érdemben a 2016. évi CLVI. törvény 4. § (1a) bekezdése és a 61/2017. (III. 20.) Korm. rendelet hivatkozott rendelkezései alapján megállapította, hogy az alperes az Infotv. hatálya alá tartozó közfeladatot ellátó szerv és a megismerni kívánt adatok pedig a kezelésében vannak a cég1 Zrt. által megkötött egyedi támogatási szerződések (támogatói okiratok) vonatkozásában is.

[11] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a perbeli adatok közérdekű adatnak minősülnek, nyilvánvalóan a tevékenységére vonatkoznak vagy az alperes közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkeztek. Ugyanez megállapítható a pályázat kiírása nélkül megvalósult támogatások vonatkozásában a döntési mechanizmusra vonatkozó adatok kapcsán kiadni kért adatokra is. A felperes tehát az alperes szakmai tevékenységére vonatkozó adatokat kívánta megismerni, melyek a közpénzek felhasználásával állnak összefüggésben, így az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése szerinti elszámolási kötelezettség mellett a közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni; a közpénzekre és a nemzeti vagyonra vonatkozó perbeli adatok is közérdekű adatok. Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy felperes által kiadni kért döntési mechanizmusokra és résztvevőkre vonatkozó adatok megismerhetőségének nincs törvényi akadály. Amennyiben a dokumentum az igénylő által nem megismerhető adatot is tartalmaz, azt az Infotv. 30. § (1) bekezdése alapján az adatkezelőnek anonimizálnia kell oly módon, hogy a személyes adatok felismerhetetlenné tétele csak az adatkiadáshoz való jog arányos korlátozásával járjon.

[12] Kifejtette továbbá, hogy a felperesi kérelem nem irányul az alperes gazdálkodásának átfogó ellenőrzésére. Az Infotv. 30. § (7) bekezdése nem zárja ki, hogy az állampolgárok a közfeladatot ellátó szervek költségvetésével, a költségvetését érintő juttatásokkal, kedvezményekkel, vagyonának kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével, támogatások felhasználásával kapcsolatos egyes adatokat megismerhessenek. A perbeli adatigénylést nem tekintette az adatokkal érintett alperesi tevékenység ellátásával kapcsolatos teljes gazdálkodás tételes, számlaszintű ellenőrzésének, az adatok ugyanis tevékenységének és működési költségeinek csupán egy részét érinti.

[13] Mindezek alapján az alperest a kért adatok kiadására kötelezte akként, hogy az adatigénylésnek a kereset szerinti 2020. március 1. napjáig terjedő időszak helyett a pert megelőző adatigénylésnek megfelelően, a kérelem keltének napjáig (ami 2020. február 29.) terjedő időszakra vonatkozóan adott helyt, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[14] A perköltség viseléséről az elsőfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott, az alperest kötelezte a felperes ügyvédi munkadíjban álló költségének megfizetésére, amelynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § és 4/A. §-a alapján mérlegeléssel, a becsatolt költségjegyzékkel egyezően 50.000 Ft + ÁFA (mindösszesen 63.500 Ft) összegben állapította meg.

[15] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést: elsődlegesen a Pp. 383. § (2) bekezdése, a 369. § (3) bekezdés c) és d) pontja szerint kérte az elsőfokú ítéletet megváltoztatását és a kereset elutasítását, a felperes alperesi perköltségben való marasztalása mellett. Másodlagosan a Pp. 369. § (1) bekezdése, 176. § (1) bekezdés c) pontja és 379. §-a alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, az eljárás megszüntetését és a felperes

perkölttségben való marasztalását; harmadlagosan pedig a Pp. 381. §-a és 369. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezését kérte. Fellebbezése a keresetet elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést nem érintette.

[16] Elsődleges fellebbezési kérelmét arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság a kérelem és az ellenkérelem tartalma mellőzésével, kizárólag az alperes közfeladat-ellátó szerepének tényére alapozva hozta meg ítéletét. A kiadni kért adatok köre egyértelműen nem meghatározható a kereset alapján, így az elsőfokú ítélet olyan kötelezettséget állapított meg az alperes terhére, mely nem teljesíthető. A felperes nem egyes közérdekű adatokat, hanem konkrét szerződéseket kívánt megismerni, az elsőfokú bíróság pedig nem határozta meg ítéletében, hogy mit takarnak a kereset szerinti irányadó jogszabályok, a nevesítetlen, meg nem határozott szerződések, miből válnak azok akár alperes számára azonosíthatóvá.

[17] Megismételte az elsőfokú érveivel egyezően, hogy a felperes által kiadni kért adatok nem felelnek meg az Infotv. 3. § 5. pontja szerinti közérdekű adat definíciónak, a jogi személy működése során a döntési mechanizmus alapjául szolgáló adatok, szempontok értelemszerűen a további tevékenysége során is alapként szolgálnak, így azok nem nyilvánosak. Az sem közérdekű adat, hogy a támogatott személyek milyen módon jelezték támogatás iránti igényüket, ezekről milyen eljárásrendben, milyen szempontrendszer és jogszabályi hely alapján döntött az adott szerv.

[18] Továbbra is hivatkozott az alperes arra, hogy az Infotv. 30. § (7) bekezdése nem teszi lehetővé a működés tételes, számlaszintű ellenőrzésre szolgáló adatkiadást, így visszaélésszerű az adatigénylés, az általánosságban, széles körben kért adatok kiadása nem összeegyeztethető a jog rendeltetésével sem. A kiadni kért adatkör nem minősül a működési adatok szűk szegmensének, azért sem, mert a felperes több, mint 5 év távlatában kérte az adatok (szerződések) kiadását. Mivel a közérdekű adatok nyilvánossága alkotmányos alapjog, s egyúttal a felperesi igény polgári jogi igény, a Ptk. alapelveinek is érvényesülnie kell. A felperes a cégl Kft.-től más perben kérte azonos adatok kiadását, így jelen perbeli joggyakorlása rendeltetésellenes és visszaélésszerű, függetlenül attól, hogy ezen adatokat több szerv is kezelheti.

[19] Másodlagos fellebbezési kérelmében az alperes arra hivatkozott, hogy a keresetlevélben megjelölt adatkör nem volt azonos a pert megelőző kérelemben meghatározott adatkörrel, így a kereset megindításához szükséges feltételek nem álltak fenn, a felperes az Infotv. 31. § (1) és (3) bekezdése alapján nem fordulhatott volna bírósághoz.

[20] Az elsőfokú bíróságtól eltérően értelmezte az Infotv. határidőkkel kapcsolatos rendelkezéseit is. Az Infotv. 28. § (3) bekezdése szerint a kérelem pontosítására történő felhívást követően a teljesítésre nyitvaálló 15 napos határidő kezdete a pontosított, meghatározható tartalmú igény beérkezése, pontosítás hiányában a megfelelő adatok

összegyűjtése és rendszerezése nem végrehajtható. Ezzel ellentétes jogértelmezés mellett előállhatna az a helyzet, hogy az adatigénylő közvetlenül a határidő lejártá előtt lenne jogosult igénypontosítást küldeni, mely tágabb vagy eltérő adatkörre vonatkozna, vagy éppen csak a pontosításból lenne megállapítható a kiadni kért adatok köre. Álláspontja szerint a felperes jelentős, neki felróható késedelemmel közölte tényleges (pontos) igényét felperessel. Az elsőfokú bíróság jogértelmezését sérelmezve állította, hogy annak alapján a pontosítási felhívásra való válaszadás késedelme miatt alperes késedelembe eshetne azon okból, hogy az adatigénylő pontatlan igénylést terjesztett elő, és a pontosításra legfeljebb a szervre irányadó kiadási határidő lejártakor nyilatkozik. Így az elsőfokú bíróság jogértelmezése a joggal való visszaélés lehetőségét biztosítaná az adatigénylőnek. A 2020. március 1. napján, tényleges tartalommal március 30. napján történt adatigénylés teljesítési határidejét az alperes az Infotv. 29. §-a alapján, határidőben, 15 nappal meghosszabbította, a határidő így csak 2020. április 29. napján járt le; a felperes viszont már 2020. április 13. napján előterjesztette keresetét. Az Infotv. 31. § (1) és (3) bekezdése, valamint a 29. § (2) - (3) bekezdése alapján a felperes már azt megelőzően megindította a pert, hogy alperes érdemi álláspontját, avagy a kért adatokat felperessel közölhette volna. Mindezek alapján az alperes hiányolta a pert megelőző eljárás lefolytatását, így a BH 2013.4.97 eseti döntés, valamint a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja és 176. § (1) bekezdés a)-i) pontja alapján az eljárást meg kellett volna szüntetni. Mivel a visszautasítási ok fennáll, a másodfokú bíróságnak kell az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel hatályon kívül helyeznie és az eljárást megszüntetnie.

[21] Az alperes a harmadlagos fellebbezési kérelmét arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság anélkül folytatta le az eljárást, hogy a peres feleket az anyagi vagy az alaki pervezetés körében megfelelően tájékoztatta volna; elmulasztotta tájékoztatni a feleket arról, hogy mely tény bizonyítása mely felet terheli, illetőleg a bizonyítékok rendelkezésre bocsátása, a bizonyítás indítványozása elmulasztásának, valamint a bizonyítás esetleges sikertelenségének következményeiről is. Emellett amennyiben a Pp. 237. § (2) bekezdése és (3) bekezdésének a)-c) pontja alapján a perfelvételi nyilatkozat nem terjed ki valamely lényeges tény vonatkozásában a bizonyításra, vagy a felek között vita van abban, hogy valamely tény bizonyítása mely felet terheli, a bíróság köteles a fentiekről tájékoztatni a feleket; sőt az elsőfokú bíróságnak a törvény által meghatározott esetkörökben kifejezett figyelemfelhívási kötelezettsége is van a jogvita kereteinek az anyagi pervezetés körében való tisztázására. Az elsőfokú bíróságnak tehát a félhez intézett kérdéssel, nyilatkozattételre felhívással, illetve tájékoztatással közre kellett volna hatnia a peres eljárás során, s ezen mulasztása az ügy érdemi eldöntésére van kihatással, hiszen az per tartalmi kereteit érinti.

[22] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, költségjegyzékében a másodfokú eljárásra vonatkozóan 2 munkaóra 6.000 Ft + áfa ügyvédi munkadíjat számított fel.

[23] Fellebbezés nem támadta a felperes meghaladó keresetét elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést, ezért azt a másodfokú bíróság nem érintette a Pp. 358. § (5) bekezdése értelmében.

[24] A fellebbezés nem alapos.

[25] Az elsőfokú bíróság ítélete a helytállóan felhívott és alkalmazott jogszabályokra és a következetes ítélkezési gyakorlatra is tekintettel helytálló, hiánytalanul kiterjedt a felek által a per tárgyává tett tény- és jogkérdésekre, melyeket egyébként a felek a fellebbezésben és fellebbezési ellenkérelemben megismételték.

[26] Az elsődlegesen elbírálni kért fellebbezésben előadottakkal szemben az elsőfokú bíróság nem kizárólag az alperes közfeladat-ellátó szerepére alapította ítéletét: indokolása kiterjedt az alaki védekezés megalapozatlanságára ([13]-[15] bekezdések), a kereset érdemi vizsgálata körében számot adott arról is, hogy a pert megelőző kérelmet és a kereseti kérelmet a kiadni kért adatok tekintetében miért találta kellőképpen pontosnak ([15] bekezdés); részletesen indokolta, hogy az alperes adatkezelőként mely tények és jogi indokok alapján köteles az adatok kiadására ([17], [18] és [20] bekezdés); ugyancsak kitért az adatok közérdekű adatkénti azonosíthatóságát megalapozó jogi és ténybeli indokokra ([19], [21] bekezdés), az adatkiadási kötelezettség alóli kivételekre ([22]-[23] bekezdés), az adatokkal érintett időszak meghatározására ([24]-[25] bekezdés). Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdése szerint hiánytalan.

[27] Az alperes ellenkérelmében már hivatkozott arra, hogy a felperes nem a szerződések, hanem azok adattartalmának kiadását kérheti, ez azonban nem zárja ki, hogy az alperes a felperes kérelmét a szerződések kiadása útján teljesítse. Az alperes a döntést meghozó személy kilétére (nevére) vonatkozó adaton felül sem ellenkérelmében, sem fellebbezésében nem tért ki arra, hogy melyek a szerződésekben és a pályázat nélkül megvalósult támogatásokhoz kapcsolódó döntésekben, határozatokban rögzített adatok közül azok, amelyeknek kiadása a törvény alapján megtagadható.

[28] A másodfokú bíróság nem osztotta az alperesi álláspontot tekintetben sem, hogy a kereset hiányos lenne a konkrét adatok, jogszabályi rendelkezések megjelölése tekintetében. A felperesi fellebbezési ellenkérelemben helyesen hivatkozott adatkezelői információ-többség mellett nem a felperes és nem is az elsőfokú bíróság feladata, hogy a határozott kereseti kérelmen túl a szerződések, döntések, határozatok konkrét adatait megjelölje vagy meghatározza az alkalmazott jogszabályi rendelkezéseket, ugyanis az adatkezelő az, aki a kellően pontos – és a pert megelőző alperesi felhívás alapján pontosított – kérelem, majd azzal egyező kereset alapján képes a szerződésekben és egyéb okirataiban foglalt adatokat a felperesi kérelemnek megfeleltetni. Emellett az alperes által hiányolt adatok felperesi ismerete a perlést is szükségtelemné tette volna.

[29] Az Infotv. 3. § 5. pontjában írt definíció értelmezése alapján az ott kivételként megjelölt személyes adatnak a szerződő vagy támogatott fél adata minősülhet, ezek védelmét a törvény 30. §-ának (1) bekezdése biztosítja. Az alperes azonban sem az elsőfokú eljárás során, sem fellebbezésében nem tett nyilatkozatot arra vonatkozóan, melyek azok az adatok,

melyeket a keresetnek történő helyt adás esetére felismerhetetlenné kell tenni, így az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte ezek hivatalbóli vizsgálatát, megjelölését.

[30] Az alperes fellebbezésében általánosságban hivatkozott az Infotv. 27. §-ára és a „döntési mechanizmus alapjául szolgáló” adatok kiadásának akadályára, nyilván a 27. § (5)-(7) bekezdéseire utalva. E rendelkezések szerint az alperes, mint közfeladatot ellátó szerv a feladat- és hatáskörébe tartozó döntése meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntése megalapozását szolgáló adat megismerhetőségét korlátozhatja az adat keletkezésétől számított 10 évig; a döntéshozatal után az előkészítő-megalapozó jellegű adat kiadása csak a (6) bekezdésben írt feltételek fennállta esetén tagadható meg. Az, hogy az adat az alperes, mint jogi személy döntési mechanizmusa alapjául szolgál, nem azonosítható a 27. § (6) bekezdésben írt egyik feltétellel sem, tehát nem szolgálhat az adatkiadás megtagadása indokául.

[31] A per tárgyát képező adatok, mint az alperes gazdálkodásának átfogó vizsgálatára szolgáló adatok tárgyában előadott alperesi érveléssel szemben a másodfokú bíróság az Infotv. 30. § (7) bekezdése alapján osztja a fellebbezési ellenkérelemben előadott felperesi álláspontot. A kereset szerinti adatok nem alkalmasak és nem is szolgálnak a gazdálkodás átfogó, tételes, számlaszintű ellenőrzésére, azok kizárólag az alperes közfeladata ellátásával állnak összefüggésben, azokból nem azonosíthatók az alperes bevételei és kiadásai, működési költségei. Az alperes hivatkozásával szemben az adatkiadással érintett ötéves időtartamból sem lehet következtetni az alperesi gazdálkodás átfogó vizsgálatára.

[32] A másodfokú bíróság ugyancsak nem osztja az alperes rendeltetésszerű felperesi joggyakorlással kapcsolatos aggályait. A törvény kizárólag az azonos szervhez egy éven belül intézett, azonos tartalmú adatkiadási kérelmek tekintetében teszi lehetővé a teljesítés megtagadását (Infotv. 29. § (1a) bekezdés), azonban mivel egy közérdekű adatnak több adatkezelője lehet, nem minősül rendeltetésellenes joggyakorlásnak, ha azonos személy azonos tartalmú kérelemmel – akár egyidejűleg - több adatkezelőhöz fordul. Emellett a peranyaghoz csatolt 35.P.21.088/2020/11. sz. elsőfokú ítéletből kitűnik, hogy a hivatkozott per alperesével szembeni rendelkezés nem érintette teljes körűen a jelen alperestől kért adatokat.

[33] Az alperes másodlagos fellebbezési kérelme kapcsán a másodfokú bíróság előrebocsátja, hogy a pert megelőző kérelem és a kereset között nem mutatható ki olyan tartalmi eltérés, mely az eljárás Pp. 176. § (1) bekezdés c) pontja és 240. § (1) bekezdés a) pontja szerinti megszüntetését megalapozná. A felperes a pert megelőzően az alperessel közölte a „megvalósultság” fogalmának pontosítását, s a 2020. február 29. napjáig keletkezett adatok kiadását kérte – ezzel szemben keresetében a 2020. március 1-i időpontot jelölt meg. Az eltérés jogkövetkezményeként az elsőfokú bíróság – helyesen – a kereset részbeni elutasítását alkalmazta.

[34] Az alperes a másodlagos fellebbezési kérelem kapcsán terjesztette elő az alaki védekezésével azonos alapokon nyugvó érvelését. Általánosságban hivatkozott a Pp. 176. § (1) bekezdés a)-i) pontjaira, azonban fellebbezéséből csupán arra lehet következtetni, hogy a perindítás időelőttiségét sérelmezi, azonban a kereset esetleges időelőttisége nem ok az eljárás megszüntetésére, az alperes pedig a törvény hivatkozott rendelkezéseiben felsorolt, s utóbb az eljárás megszüntetésére alapot adó tényeket nem adott elő.

[35] Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy az Infotv. 29. § (1) bekezdése a kérelem teljesítésére legfeljebb 15 napos határidőt biztosít, mely az igény beérkezésétől számított 15 napon belül legfeljebb egy alkalommal hosszabbítható meg 15 nappal, kizárólag azzal az indokkal, hogy az igénylés jelentős terjedelmű vagy nagyszámú adatra vonatkozik, vagy ha a teljesítés a közfeladatot ellátó alperes tevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével jár. Az adatkezelő a kérelem kézhezvételét követően 15 napon belül az alábbiak szerint köteles eljárni: a 29. § (2) bekezdésében írt feltételek fennállta esetén a teljesítési határidőt 15 nappal meghosszabbíthatja; vagy a 28. § (3) bekezdés alapján a kérelmezőt pontosításra hívja fel, ahogy az alperes tette; avagy a 29. § (3) bekezdése szerint közli költségigényét. A törvény nem szab határidőt arra vonatkozóan, hogy az adatkérőnek a pontosítást milyen határidőben kell az adatkezelővel közölnie, s annak sincs szankciója, ha az adatkérő a pontosítási felhívást nem teljesíti. A pontosítás teljesítését követően a teljesítési határidő a 29. § (2) bekezdése szerinti indokkal nem hosszabbítható meg, mivel a perbeli esetben a pontosítás csak a kérelemmel érintett adatok egy részét – a megvalósult támogatás fogalmának meghatározását – érintette, így legfeljebb az lehetett kétséges az alperes számára, hogy ez alatt a felperes a pozitív elbírálást, a szerződéskötést vagy a támogatás tényleges kiutalását érti. Így a felperes az alperestől legkésőbb 2020. március 30. napját követő 15 napon belül alappal várt teljesítést, s bár keresetét ezen 15 napon belül terjesztette elő, az eljárás megszüntetésére okot adó körülmény nem áll fenn. A kereset időelőttisége nem visszautasítási, illetve eljárás megszüntetési ok; továbbá – mint arra az elsőfokú bíróság helyesen rámutatott – a 15 nap elteltével, sőt az alperes a kért adatokat keresetlevél 2020. április 16-i kézhezvételét követően sem adta ki. Mindezek alapján a felperes visszaélészerű joggyakorlása kizárt.

[36] Az alperes harmadlagosan előterjesztett fellebbezésében az anyagi és alaki pervezetés körében előadott érvelés sem helytálló. A 10. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv rögzítette, hogy a jogvita összegzése megtörtént, a felek azt nem kifogásolták, továbbá az elsőfokon eljáró bíróságnak a feleket a bizonyítandó tényekről az anyagi jog szabályainak is megfelelő kioktatásban részesítette. A bizonyítás körében szükséges kioktatás kapcsán rámutat a másodfokú bíróság, hogy a Pp. 237. § (2) bekezdése alapján a bíróság akkor tájékoztatja a feleket a bizonyítékok rendelkezésre bocsátása, a bizonyítás indítványozásának elmulasztása, illetve a bizonyítás sikertelensége következményeiről, ha a perfelvételi nyilatkozat hiányos, ha nem terjed ki valamely lényeges tény tekintetében a bizonyításra, vagy a felek között abban van vita, hogy valamely tény bizonyítása melyik peres felet terheli. A perben azonban a perfelvételi nyilatkozatok hiánytalanok voltak, s a felek között sem merült fel a hivatkozott vita. Az e körben előadott fellebbezésbeli hivatkozások általánosak, az alperes fellebbezésében nem jelölte meg, hogy a felek mely jogszabályi hivatkozását értelmezte az elsőfokú bíróság a felektől eltérően, s nem adta elő, mi az a tény, melynek hivatalbóli észlelését az elsőfokú bíróság elmulasztotta; azt sem, milyen körben és milyen

tartalommal várt közrehatást az elsőfokú bíróságtól. Ezért az alperes harmadlagos fellebbezési kérelme sem vezetett eredményre.

[37] A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott részét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[38] Az eredménytelen alperesi fellebbezésre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes Pp. 81. §-a és 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint felmerült és költségjegyzék alapján felszámított másodfokú perköltségének viselésére.

[39] A peres eljárás az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja szerint tárgyi illetékmentes.

[40] Az másodfokú bíróság a fellebbezést a 112/2021. (III.6.) Korm. rendelet 27. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Kelt Budapesten, 2021. év május hó 11. napján

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

dr. Karaszi Margarita s.k.
előadó bíró

Dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró